

Kampeerweek Camping 't Klokhuis in Idzega (Fr.)

Van 1 tot 8 juli 2023

De Camping

Te midden van het Friese merengebied vindt je deze kleine gezinscamping. Je moet er even aan wennen om op een camping te staan die als een soort eiland in het open Friese landschap over komt. We staan veel vaker op campings welke zijn omgeven door bossen andere vormen van redelijk dicht begroeid landschap en dan is de "kaalheid" van Friesland even wennen. De naam is ontleend aan de naastgelegen begraafplaats met daarop zijn typisch Friese houten en open klokkentoren (Klokhûs), je vindt ze op veel plekken in Friesland.

De camping is gelegen aan het einde van een doodlopende (sic) weg, grenzend aan de Idzegaaster poel en maakt onderdeel uit van een melkveehouderij alsmede zorgboerderij voor mensen met dementie welke activiteit dit jaar het eerste lustrum mocht vieren. Toch wel een bijzondere combinatie: boerderij, zorgboerderij en camping maar het functioneerde allemaal prima. Nog extra gesteund door de goede zorgen van de familie Reijnga die door ziekte van echtgenoot Sjirk een moeilijke tijd doormaakt.

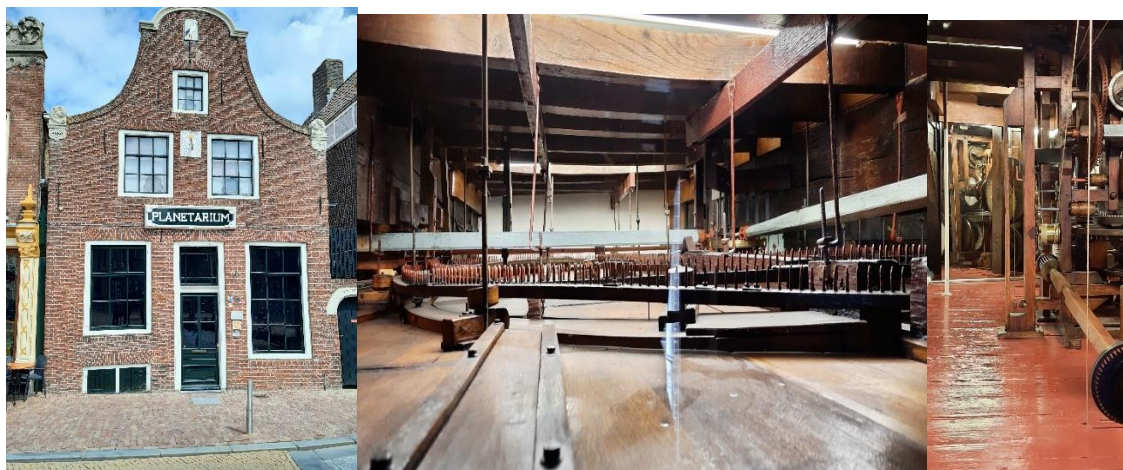
Idzega is een uitstekende uitvalsbasis om een groot aantal voormalige Zuiderzee-stadjes te bezoeken zoals Warkum (Workum), Hylpen (Hindeloopen) en Starum (Stavoren). Maar ook Snits (Sneek), Boalsert (Bolsward), Drylst (IJlst) en andere steden en dorpen in de omgeving zijn goed bereikbaar en een bezoek meer dan waard. Een beetje les in de Friese taal dus want als er bijvoorbeeld weer een Elfstedentocht zou komen moeten we wel weten in welke stad we zijn, toch?

Het weer was gedurende deze kampeerweek behoorlijk wisselvalliger en onstuimiger dan we in de voorgaande weken gewend waren wat dan ook betekende dat we alle activiteiten daarop wel wat

moesten afstemmen. Vrij veel wind maakte dat we extra goed moesten uitkijken welk fietsrondje we deden en vooral of de accu van de fiets wel vol genoeg was.

Want hele stukken tegen wind in door open land betekende een behoorlijke aanslag op de capaciteit van de accu. Er werden ondanks dat heel mooie en flinke tochten gemaakt van soms 40 à 50 km. Met als bestemmingen de eerder genoemde oude Zuiderzeestadjes, welke het bezoeken meer dan waard waren. Door ook aandacht te schenken aan bezienswaardigheden onderweg en voldoende rustmomenten werden de tochten zelden of nooit te lang en kon er volop worden genoten van wat Friesland allemaal te bieden heeft. Met aan het eind van de dag altijd de vijf-uur borrel waarin we konden vertellen wat we die dag zoal hadden meegemaakt. En dat op zich leverde dan weer de nodige inspiratie op voor de anderen om ook eens die kant op te gaan. Een klein groepje maakte een wandeling door het Rijserbos in Gaasterland met een bezoek aan het Oudemirdumer Klif wat een aparte en leuke ervaring bleek te zijn. Ook is een groep naar Franeker getogen om het wereldberoemde Planetarium van Eise Eisinga te bezoeken. We waren heel erg onder de indruk van deze combinatie van wiskunde, wetenschap en techniek. Dit alles is nu al weer 250 jaar oud, in hout uitgevoerd en nog altijd tot op de seconde nauwkeurig werkend, een wereldwonder!

Sommigen van ons waren zo idolaat van scheepjes dat er speciale fietsroutes werden uitgezet langs meren, kanalen, vaarten en havens om maar zoveel mogelijk bootjes op het water te kunnen zien. En dan kwamen bij sommige leden w.o. ondergetekende toch de oude watersportkriebels weer naar boven en werd er stiekem gespeeld met de gedachten: zal ik toch maar weer een bootje kopen want varen is toch wel het allermooiste wat er is. Maar wijs en nuchter als we zijn was er uiteindelijk toch

wel het besef van nee, die tijd hebben we gehad. Maar het zijn en blijven “tempo doeloe” zoals ze in Indonesië zo mooi zeggen, verleden tijd met veel zoete herinneringen.

De woensdag was aanvankelijk gereserveerd voor een zeiltocht met het skûtsje “Aleida Hendrika” van de Beurtdienst Heeg-Balk-Heeg waarvoor de kaartjes feitelijk al waren besteld. Maar geleidelijk aan gaven de weerberichten aan dat het die dag wel eens behoorlijk kon gaan waaien en regenen dus besloot de leiding om het hele plan te verschuiven naar de donderdag. En achteraf kunnen we wel stellen dat dit een gelukkige beslissing was. Die woensdag trok namelijk de beruchte zomerstorm Poly over ons land en kregen wij op de camping ’s middags de volle laag tot aan windkracht 10 aan toe!! De caravans stonden letterlijk op hun pootjes te schudden in de storm en we waren blij dat we bij onze spullen waren gebleven om daar het oog op te houden. Het bleek uiteindelijk de ernstigste zomerstorm te zijn geweest sinds ca. 120 jaar en dat hebben we dus geweten. Bij schrijver dezes kostte dat de etuiluifel en Harry had de hulp van de boer nodig om ervoor te zorgen dat zijn tent niet werd weggeblazen.

Achteraf waren we het echter ook weer met elkaar eens: het was zo’n bijzondere ervaring, dit hadden we niet willen missen. En de volgende dag werden we beloond met een fantastische zeil- en mooie fietstocht door een van de mooiste delen van Friesland.

De eerste ploeg zeilde van Heeg naar Balk om daarna terug te fietsen naar de camping, de tweede ploeg fietste eerst naar Balk om van daaruit terug te zeilen naar Heeg. Het was een bijzondere ervaring, zowel voor de deelnemers die nog nooit hadden gezeild als enkele zeilers die hun hart weer eens konden ophalen door zelf een tijdje te mogen sturen. En met een schipper/eigenaar die ons aan het eind van iedere tocht op een serenade van oude zeemansliedjes trakteerde, onze dag kon niet

meer stuk. En dan hebben we ook nog een penningmeester die klaarblijkelijk maar moeilijk zonder ons gezelschap kon. Ze stond weliswaar niet bij ons op de camping maar met een paar vriendinnen elders. Eerst was ze al gesignaleerd op de camping, misschien maakte ze zich wel zorgen over de vraag 😊 of we er wel goed en veilig bijstonden. Later bleken Margreet en haar vriendinnen ook nog eens te hebben geboekt voor dezelfde zeiltocht als de camping gangers en troffen we elkaar op donderdag aan boord van het skûtsje. Konden we meteen lekker bijpraten over al onze belevenissen van de afgelopen dagen.

De camping was een oase voor de enorme hoeveelheden zwaluwen, spreeuwen en mussen die rondom de boerderij nestelden en rondvlogen. We kregen op de laatste vrijdag dan ook hoog bezoek van wat waarschijnlijk de brutaalste van het stel was. Je hoefde maar wat gebaks- of broodkrumels te laten liggen en zij/hij kroop bij wijze van spreken bijna op je schoot om alles razendsnel weg te pikken. Louis Paul Boon heeft ooit een schelmenroman geschreven “De Bende van Jan de Lichte” en daar doen zwermen mussen me altijd aan denken. Ga het boek maar eens lezen!

Een paar mensen bezochten in Workum ook nog het museum van Jopie Huisman met een werkelijk indrukwekkende expositie van zijn werk. En waar een prachtige film draait waarin zijn levensgeschiedenis wordt getoond en verteld aan de hand van o.a. opnames van interviews voor programma's zoals in de TV-show van Ivo Niehe. Heel informatief en authentiek, prachtig!!

Het slotdiner was deze keer op vrijdagavond in restaurant De Notaris in Heeg. Ouderwets gezellig en heel lekker gegeten. Wat wel bijzonder was is dat we werden bediend door uitsluitend buitenlands personeel inclusief een Braziliaan die ook nog eens heel gebrekkig Engels sprak laat staan Nederlands. Wat ook hier maar weer eens duidelijk maakte dat restaurateurs de grootst mogelijke moeite hebben om hun bedrijf draaiende te houden, vooral door gebrek aan personeel. De eigenaar moest

er regelmatig aan te pas komen om ervoor te zorgen dat we kregen wat we besteld hadden want het aantal spraakverwarringen was niet van de lucht. Eigenlijk onbegrijpelijk dat de menukaart niet meertalig was maar ja, het is aan de baas om het te doen zoals hij het wil. Overigens deed dit alles op geen enkele manier afbreuk aan het feit dat het weer een heel geslaagd diner is geworden.

Een speciaal woord van dank en erkentelijkheid is hier op zijn plaats als we denken aan de hartelijkheid van onze gastheer Sjirk en zijn vrouw met in het achterhoofd de wetenschap dat Sjirk ernstig ziek is en midden in een serie behandelingen zit welke hem naar wij hopen binnen afzienbare tijd weer het zo gewenste toekomstperspectief bieden. 't Klokhûs is een camping waarop we als club of individuele kampeerder zeker nog wel eens terug zullen keren. En dan in de hoop om Sjirk weer in goede gezondheid te mogen begroeten met, zoals zijn vrouw het zo beeldend zei: een volle bos krullen op zijn hoofd. We duimen voor de familie en Sjirk in het bijzonder.

Voor een vijftal kreeg deze week nog aansluitend een vervolg in Ulrum in Groningen, alle anderen gingen weer naar huis of door naar een camping elders in het land. En we waren het er weer una-

niem over eens dat Idzega een heel geslaagde week is geweest en dat de NAKC zorgt voor vriendschapsbanden welke je al snel weer doen verlangen naar een volgende kampeerweek.

Met als slogan in gedachte:

A wandel- of fietstocht a day keeps the doctor away!!

Wormerveer, 23 juli 2023

PB